

licite communicare et celebrare potest, nisi ex illa corporis commotione tanta evenerit perturbatio mentis, ut abstinendum videatur, modo sufficiens ratio communicandi et celebrandi hanc mentis perturbationem non excuset (1).

Titulus X.

DE DEFECTIBUS IN MINISTERIO IPSO OCCURRENTIBUS.

Rub. 1. *Possunt etiam defectus occurrere in ministerio ipso, si aliquid ex requisitis ad illud desit: ut si celebretur in loco non sacro, vel non deputato ab Episcopo, vel in Altari non consecrato, vel tribus mappis non cooperto: si non adsint luminaria cerea: si non sit tempus debitum celebrandi, quod est ab aurora usque ad meridiem communiter: si Celebrans saltem Matutinum cum Laudibus non dixerit: si omittat aliquid ex vestibus sacerdotalibus: si vestes sacerdotales et mappæ non sint ab Episcopo, vel ab alio hanc habente potestatem benedictæ: si non adsit Clericus, vel alius deserviens in Missa, vel adsit qui deservire non debet, ut mulier: si non adsit Calix cum Patena conveniens, cujus cuppa debet esse aurea, vel argentea, vel stannea; non ærea, vel vitrea: si Corporalia non sint munda, quæ debent esse ex lino, nec serico in medio ornata, et ab Episcopo, vel ab alio hanc habente potestatem benedicta, ut etiam superius dictum est: si celebret capite cooperto sine dispensatione: si non adsit Missale, licet memoriter sciret Missam, quam intendit dicere.*

(1) Vid. Bened. XIV, de sac. m. s. 2, § 92; Quarti p. 3, tit. 9, sect. 2.

163. Not. rubricas, dum hic varios defectus enumerant, non dicere defectus tantum circa enumerata, et non circa alia occurrere: nam primo generaliter dicunt, quod possint defectus occurrere in ministerio ipso, si aliquid ex requisitis ad illud desit; et deinde varios defectus graviores enumerant, non excludendo alios, sed per modum exempli, prout patet ex particula *ut*, quæ præponitur.

De his defectibus actum est p. 1, et 2.

DE VIOLATIONE ECCLESIE, INCURSU HOSTIUM, RUINA LOCI, ET INGRESSU EXCOMMUNICATI.

Rub. 2. *Si Sacerdote celebrante, violetur Ecclesia ante Canonem, dimittatur Missa: si post Canonem, non dimittatur. Si timeatur incursus hostium, vel alluvionis vel ruina loci ubi celebratur, ante consecrationem dimittatur Missa, post consecrationem vero Sacerdos accelerare poterit sumptionem Sacramenti, omissis omnibus aliis,*

164. Quid faciet celebrans, si violetur ecclesia?

R. Si violetur per homicidium, sanguinis effusionem, etc. post inchoatum canonem missam non dimittere, sed ut alias usque ad finem complere debet: si autem ante inchoatum canonem violetur, missam deserere debet; nisi ecclesia statim reconciliari possit, quo casu, reconciliatione facta, missa perficienda est, licet nondum ad canonem perventum fuisset.

Not. Ecclesia consecrata a solo Episcopo diocesano vel ex ejus commissione ab alio Episcopo reconciliari potest, et a simplici sacerdote tantum ex facultate Sedis Apostolicæ, qualis facultatis delegatio pluribus Episcopis specialiter conceditur. Si autem tantum sit benedicta, a simplici sacerdote reconciliari potest, sed juxta aliquos ex delegatione Episcopi

casu, quo sacerdos infirmus aut seipsum communicare, aut utramque speciem sumere nequit.

168. An sacerdos deficiens tenetur participare de suo sacrificio, si alter illud perficiat?

R. Certo non tenetur, si commode non possit, neque tenetur ad sumptionem Sanguinis, cum rubricæ hoc non permittant. Dubitatur autem, an teneatur participare de s. Hostia. Rubricæ præscribunt, « si Sacerdos fuerit infirmus, adeo » tamen ut possit communicare, et non adsit alia Hostia » consecrata, Sacerdos, qui Missam supplet, dividat Hostiam, » et unam partem præbeat infirmo, aliam ipse sumat. » Quod quidam intelligunt de casu, quo non adest alia hostia in eodem sacrificio consecrata, quia sacerdos communicat non tantum ut infirmus in articulo mortis, sed etiam ut minister consecrans; sed si communicaret ut minister consecrans, deberet etiam de s. Sanguine participare, quod tamen non præscribitur, nec permittitur: unde potius dicitur, quod numquam teneatur participare de suo sacrificio, nisi sit periculose infirmus ad mortem, et non adsit alia hostia sive in hoc sive in alio sacrificio consecrata, quæ si adsit, ipsi pro viatico dari potest (1).

169. Per quem missa est perficienda, si Sacerdos deficiens eam explere nequeat?

R. Primum tenetur sacerdos, qui adest; deinde qui abest, etiamsi ex alia parochia sit advocandus: item primum, qui nullo, deinde qui aliquo impedimento detinetur: sic præ omnibus tenetur, qui in statu gratiæ existit, naturaliter est jejunos, et necdum illo die celebravit: et si talis non habeatur, expleri debet etiam per eum, qui non est jejunos, et qui eodem die celebravit. Si non adsit nisi sacerdos in peccato mortali existens, tenetur confiteri, si possit; sin autem, [contritionem] elicere, et sic perficere sacrificium, quia magis urget præceptum perficiendi sacrificium, quam præmittendi confessionem. Si non adsit nisi sacerdos excommunicatus, suspensus, irregularis, aut aliter canonice

(1) Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, d. 6,

impeditus; licet aliqui existiment, eum nec debere, nec posse sacrificium perficere, qui non est minister idoneus, et perinde est, ac si nullus adsit: nihilominus multo probabilius est, talem sacerdotem et posse et debere sacrificium perficere, prius tamen confitendo et petendo absolutionem a censuris, si possit, sin minus contritionem eliciendo, quia magis urget præceptum perficiendi sacrificium, quam servandi leges censurarum; sicut in rubricis tit. VIII, n. 5, statuitur, sacerdotem, qui post consecrationem recordatur se esse excommunicatum, etc., nihilominus missam perficere debere. Censet tamen Bened. XIV, loco citando, sacerdotem, qui gravi peccato commaculatum habet animum, et cum sibi confessarii copia non sit, frustra studuit actum contritionis elicere, non teneri sacrificium perficere; quia nullatenus tenetur Sacramentum in peccato sumere, sicut nemo obligatur ad peccandum (1).

170. Quomodo missa per alium sacerdotem est supplenda?

R. 1° Convenit, ut sacerdos missam perficiens, suam intentionem, colorem, et missam conformet intentioni, colori et missæ prioris sacerdotis; cum enim unum sit sacrificium, saltem decet, ut in omnibus, quantum potest, conveniat (2). 2° Si cognoscatur, ubi sacerdos deficiens desierit, ab eo loco alter incipere debet. Sic si deficiens hostiam tantum consecraverit, perficiens solum vinum consecrat; si deficiens neutram speciem sumpserit, alter utramque sumit; si deficiens solam hostiam sumpserit, alter solum Sanguinem sumit. 3° Si dubitetur, ubi sacerdos deficiens desierit, tunc si, consecratione utriusque speciei certe peracta, dubitetur de aliis, perficiens incipere debet ab eo loco, prout ex positione libri aut s. Hostiæ apparet alterum desiisse, vel ubi juxta testimonia ministri et præsentium convenientius et tutius judicat, ut missa integre etiam quoad partes accidentales expleatur. 4° Si sacerdos defecerit semiprolata forma calicis, ut si

(1) Vid. Bened. XIV, de sac. m. s. 2, §§ 109 et 110; Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, d. 2.

(2) Gavantus p. 3, tit. 12, n. 30.

dixerit *Hic est enim Calix Sanguinis*, non autem *mei* : tunc quia non est valida consecratio, prosequens missam sine ulla conditione super eundem calicem repetere debet integram formam ab eo loco : *Simili modo postquam* etc. Si autem sacerdos deficiens dixerit, *Hic est enim Calix Sanguinis mei*, non autem reliqua *novi et æterni*; tunc quia saltem certa non est consecratio juxta dicta num. 149, resp. IV, missam perficiens super eundem calicem saltem sub conditione mentali integram repetit formam a *Simili modo*, uti semper faciendum est, si alius calix cum debita materia haberi nequeat : vel si alius calix haberi valeat, hunc, prius novo vino cum modica aqua infuso, ejusque oblatione facta, absolute consecrare potest, incipiendo a *Simili modo*; ac tunc in fine missæ prius sumere debet hostiam primi sacerdotis, et Sanguinem a se consecratum, deinde autem calicem relictum semiconsecratum. 5° Si dubitetur de consecratione facta, tunc quamvis dubium etiam tantum versetur circa consecrationem hostiæ, missa tamen ob dubium supplenda est; et species, de qua dubitatur, sub conditione consecranda est, incipiendo a *Qui pridie*, si dubitetur de consecratione hostiæ vel utriusque speciei, aut a *Simili modo*, si de sola consecratione calicis dubitetur : vel ut supra dictum est, alia potest poni materia, absolute consecrari et in sumptione prius sumi. Si ulterius dubitetur de precibus præcedentibus, incipi potest, ut ex positione libri apparet, vel ab initio canonis *Te igitur*, vel ubi sacerdos perficiens tutius judicat (1).

171. Quo tempore missa per alium sacerdotem perfici potest et debet?

R. Quam citius fieri potest, missa perficienda est, ut partes unam moraliter actionem efficere possint. Quantum autem possit esse intervallum, auctores minime conveniunt : aliqui sustinent posse perfici usque ad sequentem diem, si non possit eadem die : quidam putant posse intra eandem

(1) Vid. Gavantus p. 3, tit. 10, rub. 3, y; Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, dub. 4; Bened. XIV, de sac. m. s. 2, § 113.

diem, etiam longe post meridiem : communis tamen sententia docet, non posse perfici post tantam dilationem, quia tunc censi non potest unum numero sacrificium, eademque moralis actio, et quia in rubricis tit. IV, n. 8, statuitur *aliquamdiu* tantum esse expectandum : unde alii illud spatium tantum extendunt usque ad meridiem, seu ad tempus aptum celebrandi (1), alii ad duas horas, et tandem alii ad horam, et non esse ultra quærendum sacerdotem quam per unam circiter horam (2).

172. Quid faciendum, si ullus sacerdos haberi nequeat ad missam perficiendam?

R. Sacra Hostia et Calix per clericum, vel etiam laicum, qui præ cæteris est magis dignus et dispositus, in tabernaculum ponenda sunt, ut sacerdos, qui ibi postea celebrabit, illa sumat post Sanguinem a se consecratum, et calicem abluat. Laicus tamen, et etiam clericus non sacerdos, quamvis paratus et bene dispositus, sumere non potest s. Hostiam et multo minus Sanguinem, nisi id sit necessarium ad consulendum reverentiæ ss. Sacramenti; uti si ibi non habeatur tabernaculum, et ss. Sacramentum in illo loco conservari neque soleat neque possit (3).

Notandum sacerdotem, qui missam supplet, non amplius eodem die celebrare posse, licet ablutionem non sumendo maneat naturaliter jejunos, quia hoc nullibi conceditur aut permittitur. Si die dominica contingat, dicendum est, obligationem audiendi missam cessare respectu illorum, qui ideo illam audire non possunt (4).

173. Deficiente celebrante feria 6 in parasceve « si ministrans ut diaconus est sacerdos et jejunos, ipse assumpta » casula, prosequatur officium, et missam præsanctificatorum

(1) Ita Bened. XIV, de sac. m. s. 2, § 110, hocque probabile censet Quarti.

(2) Ita cum aliis s. Alph. de Ligorio lib. 6, n. 355. Vid. Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, d. 5; Collet *Traité des ss. myst.*, ch. 13, n. 13.

(3) Bened. XIV, de sac. m. s. 2, § 109; Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, dub. 3, col. 6.

(4) Vid. Janssens p. 3, tit. 10, § 2, n. 24 et 25.

» absolvat, alterque non jejunus sacerdos ei succedat in
 » munere diaconi : quatenus vero ille sit dumtaxat in diaco-
 » natus ordine constitutus, et nemo alius adsit sacerdos
 » jejunus, cesset officium, et sacra Hostia reponatur in taber-
 » naculo, die sequenti post sumptionem calicis a celebrante
 » sumenda » (1).

DE OBLIGATIONE SACRAMENTUM SUMENDI, MISSAM PERFICIENDI
 ET NON INTERRUMPENDI.

Rub. 4. *Si quis extra hujusmodi casus necessitatis,
 integra Sacramenta non sumpserit, gravissime peccat.*

174. An et sub quanta obligatione celebrans integra
 Sacramenta sumere tenetur?

R. Affirmative et quidem sub gravi obligatione, ut præ-
 fata rubrica satis indicat. Id tamen tantum intelligendum
 est de s. Hostia majori et s. Sanguine, eorumque reliquiis,
 excepto casu sequenti; scilicet si occurrat casus communi-
 candi infirmum alias sine viatico moriturum, tunc si alia
 consecrata hostia desit, sacerdos licite dividere potest s. Hos-
 tiam, et unam partem reservare infirmo, aliamque sumere
 juxta rubricas hujus tit. n. 3 (2). An autem id liceat ad
 communicandum alium, qui se infra missam præsentat, si
 non adsit alia hostia consecrata, vel quamvis se ab initio
 missæ præsentet, si nulla alia species ad consecrandum
 habeatur : plures negant, quia id non patitur moderna
 Ecclesia disciplina, quæ integram sacrificii hostiam sacerdoti
 reservat, et pro fidelibus distinctas particulas instituit (3) :

(1) Dec. gen. 8 Mart. 1825, n. 4459-4609, 2.

(2) Ita communiter auctores. Vid. n. 139, in fine.

(3) Cavalieri tom. 4, dec. 55, n. 9.

plures tamen etiam affirmant, saltem ex gravi causa (1), ut
 ad communicandum principem aliamque personam in auc-
 toritate constitutam, famulum, qui alias longo tempore pri-
 varetur Sacramento etc.; et etiam ex causa rationabili juxta
 Gavantum (2), quinimo juxta Quarti (3) ea sola ratione, ne
 communicaturus expectare teneatur, 1° quia nulla est lex
 prohibens, et rubrica supradicta vel hunc casum non com-
 prehendit, vel saltem hanc causam rationabilem admittit;
 2° quia nulla fit irreverentia contra Sacramentum; 3° quia
 Christus ex eodem pane seipsum et Apostolos communicavit;
 4° quia talis erat antiqua Ecclesiæ consuetudo.

175. Quid faciendum si ss. Sacramentum publice sit
 exponendum, et celebrans hostiam in remonstrantia locan-
 dam consecrare omiserit?

R. Licet aliqui existiment, sacerdotem hostiam ex præ-
 consecratis in pyxide posse frangere et sumere, et suam
 majorem, quam nunc consecravit, reservare, quia vere
 dicitur participare de suo sacrificio, dum participat de eodem
 Christo, qui æque est in omnibus hostiis : nihilominus hos-
 tiam a se consecratam omnino sumere tenetur, nec aliter
 satisfacit suæ obligationi et sacrificii integritati, quia aliæ
 hostiæ proprie non pertinent ad idem sacrificium; licet enim
 sub illis sit idem Christus, non tamen ut victima hujus
 sacrificii : et sic in rubricis de defectibus (4) præscribitur, ut
 si hostia consecrata dispareat, vel venenata sit, alia sit
 consecranda ad sumendum; quod non opus esset, si ad
 perficiendum sacrificium, unam de præconsecratis sumere
 sufficeret. Unde 1° si aliæ minores hostiæ in eodem sacrificio
 sint consecratæ, sacerdos unam ex illis licite sumere potest,
 majorem scilicet post consecrationem elevando, minorem
 deinde frangendo et sumendo, quia in casu vere participat
 de suo sacrificio. 2° Si aliæ hostiæ in eodem sacrificio

(1) Collet *Traité des ss. myst.*, ch. 14, n. 17.

(2) P. 3, tit. 10, rub. 3, litt. a.

(3) Cum aliis citatis p. 2, tit. 10, s. 3, d. 3, diff. 4.

(4) Tit. III, n. 7, et hoc tit. X, n. 7.

tantum, prout in rituali Rom. exigitur (1); communiter tamen juxta Quarti loco citando asseritur, non requiri licentiam Episcopi ex præcepto, sed solum ex decencia, ita ut simplex sacerdos celebrans, nulla præobtentata delegatione, ecclesiam tantum benedictam statim reconciliare possit aqua a se benedicta, et juxta formam in rituali Rom. descriptam (2). Adeoque si tempus permittat, petenda est licentia Episcopi; at si tempus non suppetat, simplex sacerdos sine delegatione ecclesiam benedictam tuto reconciliare potest; hancque reconciliationem esse validam, declaravit S. R. C. (3).

165. Quid fieri licet ac debet, si timeatur incursus hostium, vel alluvionis, vel ruina loci ut sub terræ motu, incendio etc. vel aliud gravissimum vitæ periculum?

R. Si hæc fiant ante consecrationem, quamvis canone incepto, missa dimitti debet, sed periculo statim transacto, perfici et compleri potest: post consecrationem autem sacerdos pro ratione periculi accelerare potest sumptionem Sacramenti, omissis omnibus aliis; vel etiam, si alias fieri nequeat, sacras species secum conferre, et sumere in loco tutiori, non tantum ex jure naturæ de conservanda vita, sed etiam ad vitandum contemptum et irreverentiam in ss. Sacramentum, et propter periculum numquam perficiendi sacrificium. An autem consecrata sola hostia, celebrans ob imminens periculum eandem statim sumere possit, omissa calicis consecratione, disputatur: communis tamen et vera sententia juxta Quarti, sustinet, sacerdotem s. Hostiam statim sumere posse, omissis calicis consecratione et reliquis omnibus, quia nulla ratio aut textus obligat celebrantem ad obeundam mortem, et sacerdos solum permittit sacrificium manere imperfectum. Disputatur pariter, an celebrans, si

(1) Vid. Cavalieri tom. 4, dec. 191, ad 2 et 3, et Catalanus in Rit. Rom. tit. 8, c. 30, § 1.

(2) S. R. C. 12 Dec. 1761, n. 4158-4307; Bened. XIV, de Syn. dioc. lib. 13, c. 15, n. 2; Quarti p. 2, tit. 3, sect. 2, d. 5, et p. 3, tit. X, n. 2, d. 10; Lucius Ferraris *ecclesia* art. 4, n. 71 et 72; Collet *Traité des ss. myst.*, ch. 7, n. 17, et ch. 13, n. 14, 3.

(3) 15 Dec. 1646, n. 1426-1573.

Sacramentum nec sumere nec secum conferre queat, possit fugere, relicto Sacramento, præsertim in incursu hostium: alii negant, quia reverentia Sacramenti vitæ propriæ dispendio prævalere debet; alii autem affirmant, tum quia, si sacerdos occidatur, Sacramentum equidem erit expositum periculo irreverentiæ, tum quia ipse non cooperatur irreverentiæ, sed illam solum ex justa causa permittit (1).

166. Quid faciendum, si excommunicatus vitandus missæ assistere velit?

R. Si missa nondum incepta sit, coram eo celebrari nequit, ne cum eo communicetur in sacris. Si missa sit incepta, admonendus est, et interim cessandum, quousque egrediatur; et si nolit, expellendus est, si fieri possit, sine scandalo tamen et percussione: si expelli nequeat, et nondum perventum sit ad canonem, vel ut quidam volunt, ad consecrationem, missa abrupta est et omittenda; si autem eo usque perventum sit, debet sacerdos, ministro remanente, eunte populo ex ecclesia, missam proseguere usque ad communionem inclusive, deinde recedere ab altari, et reliquas orationes persolvere in sacristia vel in alio loco decenti et separato, et si talis locus non sit, eas omnino prætermittere (2).

DE SACERDOTE, QUI PRÆ INFIRMITATE MISSAM PERIFICERE NEQUIT.

Rub. 3. Si Sacerdos ante consecrationem graviter infirmetur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, prætermittitur Missa: si post consecrationem Corporis tantum, ante Consecrationem Sanguinis, vel utroque consecrato id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desiit, et in casu necessitatis

(1) Vid. Quarti p. 2, tit. 3, sect. 2, dub. 6; Bened. XIV, de sac. m. s. 2, §§ 115 et 116; Collet *Traité des ss. myst.*, ch. 13, n. 4, ad 5.

(2) Ita Bened. XIV, de sac. m. s. 2, § 117; Quarti p. 2, tit. 3, s. 2, d. 4. Tom. II.

etiam per non jejunum. Si autem non obierit, sed fuerit infirmus, adeo tamen ut possit communicare, et non adsit alia Hostia consecrata, Sacerdos, qui Missam supplet, dividat Hostiam, et unam partem præbeat infirmo, aliam ipse sumat. Si autem semiprolata forma Corporis obiit Sacerdos, quia non est facta Consecratio, non est necesse, ut Missa per alium suppleatur. Si vero obierit semiprolata forma Sanguinis, tunc alter prosequatur Missam, et super eundem Calicem repetat integram formam ab eo loco, Simili modo postquam cœnatum est, vel posset super alium Calicem præparatum integram formam proferre, et Hostiam primi Sacerdotis, et Sanguinem a se consecratum sumere, ac deinde Calicem relictum semiconsecratum.

167. Quid faciendum, si celebrans infra missam moriatur, vel ita infirmetur, ut missam perficere nequeat?

R. Si id fiat ante consecrationem hostiæ, prætermittitur missa, quia sacrificium nondum essentialiter est inceptum. Panis autem et vinum, si oblata fuerint, sumenda sunt juxta rubricas hujus tit. n. 9, post ablutionem in alia missa, vel saltem ab alio tanquam benedicta reverenter sunt sumenda, aut in sacrarium projicienda. Si sacerdos ante consecrationem deficiens, vires suas post breve tempus recuperet, potest et debet, modo adhuc sit jejunus, missam prosequi et perficere saltem si notabiliter incepta fuerit.

Si defectio contingat post consecrationem hostiæ tantum aut consecrationem utriusque speciei, nondum facta utriusque sumptione, tunc missa, si brevi per sacerdotem deficientem perfici nequeat, per alium sacerdotem explenda est ab eo loco, ubi deficiens desiit; quia cum sacrificium essentialiter sit inceptum, per consecrationem et sumptionem utriusque speciei complendum est, et quidem sub gravi obligatione (1)

(1) Bened. XIV, de sac. m. sect. 2, § 108.

modo moraliter possit (1), tuncque ex utraque persona juxta concilium Toletan. unus moraliter minister efficitur.

Hinc sequitur : 1° si sacerdos, semiprolata forma hostiæ, defecerit, missam non esse supplendam sed omittendam; si tamen dubitetur, an hostia consecrata sit nec ne, missa per alium perficienda est, ne sacrificium, si consecratio sit facta, maneat imperfectum : 2° si defecerit post totalem sumptionem utriusque speciei, etiamsi ablutio necdum facta sit; tunc missam etiam non esse supplendam per alium, et reliquas preces et cæremonias simpliciter esse omittendas. Eo autem casu, si calicis ablutio nondum facta sit, in tabernaculum aut locum decentem super corporale ponendus est, donec in alia missa abluatur : pariter digiti sacerdotis deficientis in vase mundo abluendi sunt. Item si sacerdos prævidens deliquium, post consecrationem statim sumpsisset utramque speciem, omissis omnibus aliis, sicuti in incursu hostium faciendum esse præcipit rubrica n. 2; non opus esset missam ab alio expleri, quia nihil substantiale deest (2).

Dictum est supra, *si missa brevi per sacerdotem deficientem perfici nequeat* : nam 1° si sacerdos deficiens vires recuperet, ipse sacrificium perficere debet, quamvis etiam non amplius sit jejunus; quia obligatio missam perficiendi per seipsum, prævalet præcepto jejunii naturalis, sicut sacerdos, qui post consecrationem recordatur se non esse jejunum, nihilominus missam perficere debet : et 2° si sacerdos deficiens adeo infirmus fuerit, ut missam cum omnibus cæremoniis quidem perficere nequeat, sed tamen commode et absque periculo utramque speciem ipsemet sumere possit, tunc juxta plures id facere debet, ita ut missa per alium non sit explenda, sed omnes aliæ cæremoniæ simpliciter omittendæ (3). Hic etiam non obstat rubrica præscribens, quod, licet sacerdos infirmus communicare possit, alius equidem sacerdos missam perficiat, quia rubrica agit de

(1) Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, d. 1.

(2) Quarti p. 3, tit. 10, n. 3, s. 1, d. 6.

(3) Janssens p. 3, tit. 10, § 2, n. 17.